

Ρομανικά, Romanian)

Română, românesc

La sfârșit, pentru cea care moștenește, psalm

lui David

Graiurile mele auzi-le Doamne, înțelege strigarea mea, 2ia aminte la glasul ru-găciunii mele, Împăratul meu și Dumnezeu meu, 3căci către Tine mă voi ruga, Doamne. 4Dimineața vei auzi glasul meu, dimineața voi sta înaintea Ta și mă vei vedea; căci nu ești Dumnezeu care vrea fărădelegea. 5Nu va locui lângă Tine cel ce viclenește, nici nu rămân cei ce calcă legea în fața ochilor Tăi. 6Urât-ai pe toți cei ce lucrează fărădelegea, pierde-vei pe toți cei ce grăiesc minciuna. 7De bărbatul ucigaș și viclean Se scârbește Domnul. 8Îar eu întră mulțimea milei Tale intra-voi în casa Ta, închina-mă-voi spre locașul cel sfânt al Tău întră frica Ta. 9Doamne, povățuiește-mă întră dreptatea Ta, din pricina vrăjmașilor mei îndreptează înaintea Ta calea mea. 10Căci nu este în gura lor adevăr, inima lor este deșartă. 11Mormânt deschis e gâtlejul lor, cu limbile lor viclenesc. Judecă-i pe ei, Dumnezeule. 12Să cadă din sfaturile lor, după mulțimea necredinței lor alungă-i pe dânșii, căci mult Te-au amărât, Doamne, 13și să se bucure toți cei ce nădăjduiesc în Tine. În veci se vor veseli și Te vei sălășlui întră ei, 14și se vor lăuda cu Tine toți cei ce iubesc numele

Tău. Căci Tu vei binecuvânta pe cel drept, Doamne, 15căci cu arma bunei-voiri ne-
ai încununat pe noi.